

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1928/2022
22.03.2023. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца Предузећа за трговину на велико и мало „Ћурдић“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Славољуб Симић, адвокат из ..., против туженог АА из села ... код ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 546/2021 од 01.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 22.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 546/2021 од 01.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању П 574/19 од 15.09.2020. године, одбијен је тужбени захтев којим је тражено обавезивање туженог да тужиоцу исплати на име купопродајне цене за преузета 22 аутобуса, године производње 1998, појединачно означена регистарским ознакама и марком, износ од 330.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са споредним потраживањем. Тужилац је обавезан да туженом надокнади парничне трошкове у износу од 626.250,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 546/2021 од 01.09.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и наведена првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП која је учињена у поступку пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права.

Испитавши побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју овај ревизијски пази по

службеној дужности, нити повреда из члана 374. став 1. ЗПП пред другостепеним судом, јер је другостепени суд правилно применио законске норме о пасивној легитимацији.

Према утврђеном чињеничном стању, спорни аутобуси тужиоца доведени су и смештени на паркинг правног лица „New Co. Kosovo Trans“ у Гњилану, чији је власник тужени, а директор ББ. Купопродајни уговор за ове аутобусе није сачињен, већ постоји писмени анекс уговора о купопродаји без датума, који су потписали директор тужиоца и директор „New Co. Kosovo Trans“ из Гњилана и потписе оверили печатима правних лица. У анексу је наведено да је тужилац продао аутобусе по уговору закљученом дана 21.05.2007. године у вредности од 330.000 евра, да је до сада плаћено 110.000 швајцарских франака, у јуну треба исплатити 70.000 евра, а преостали дуг затворити у две године парцијално по интерном уговору. Правноснажном пресудом Основног суда у Бујановцу ЗК 19/15 од 16.11.2016. године, тужени је ослобођен од оптужбе да је радњама везаним за описану купопродају извршио кривично дело превара из члана 208. став 4. у вези става 1 Кривичног законика, на који начин би себи прибавио имовинску корист у износу од 330.000 евра, која је предмет тужбеног захтева.

На основу овако утврђених чињеница, нижестепени судови су становишта да тужилац није пружио доказе да је купопродајни уговор закључио са туженим, као физичким лицем, тако да по одредби члана 454. став 1. ЗПП тужени није пасивно легитимисан у предметној парници. Нема околности које би упућивале на закључак да је фактичким радњама везаним за закључење и реализацију купопродајног уговора тужени преузео обавезу да као физичко лице, поред правног лица, исплати уговорену купопродајну цену.

Наводима ревизије тужилац оспорава правилност оцене садржине изведених доказа, као и утврђења битних чињеница на којима су судови засновали одлуке, због којих разлога се по члану 407. ЗПП, ревизија не може изјавити.

Ревизијом се правилно констатује да пуноважност купопродајног уговора чији предмет је возило није условљена писменом формом (члан 34. Закона о основама својинскоправних односа). Међутим, на основу одредби чланова 4. и 5. Правилника о регистрацији моторних и прикључних возила („Службени гласник РС“ бр. 130/2007, 17/2008 и 72/2008), који је важио у време закључења купопродајног уговора, за потпуност захтева за регистрацију возила и захтева за продужење важења регистрације неопходан је доказ о пореклу, односно власништву возила приликом промене власништва, а тужилац не тврди да су сачињене било какве исправе на основу којих би регистрација 22 аутобуса на име туженог, као физичког лица, била могућа.

Из изнетих разлога, одлука у изреци донета је применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**